

[Rahbæk Møller]

sidstnævnte mulighed vil jeg gerne pege på to initiativer, der umiddelbart forekommer mindst lige så relevante.

Det ene initiativ består i at sikre, at vi har tilstrækkelig økologisk ekspertise til at vurdere den udvikling, der er i gang. Det påpegede Folketinget faktisk også, da det vedtog det bioteknologiske udviklingsprogram. Økologisk forskning blev konkret nævnt som et indsatsområde i det betænkingsbidrag, som et meget bredt flertal i Folketinget stod bag. Alligevel blev der ikke givet penge til økologisk forskning – angiveligt fordi der ikke var kvalificerede ansøgninger – men i Information i går kunne vi læse, at Institut for Økologisk Botanik ved Københavns Universitet pegede på behovet for denne type forskning, og det oplystes, at de faktisk søgte penge til det bioteknologiske udviklingsprogram, men fik afslag.

Hvad skete der? Anså koordinationsudvalget instituttet for ukvalificeret? I så fald skulle der gøres noget ved det. Under alle omstændigheder må det konstateres, at regeringen bevidst har overtrådt en folketingsbeslutning – oven i købet på et område, hvor udviklingen klart har demonstreret behovet.

Det andet initiativ, jeg vil pege på, er, at det bør sikres, at den bioteknologiske udvikling går i retning af bedre omgang med naturen. Der er ingen garanti for, at private virksomheder vil sikre en sådan udvikling, hvilket de foreliggende ansøgninger tydeligt viser. Private virksomheder vil i sagens natur gå efter penge, og så bliver det mere eller mindre tilfældigt, om det sker på den ene eller den anden måde. Derfor må der være en offentlig forskning, der sikrer, at udviklingen får den rigtige retning. Begge disse problemer må nu tages op.

Det er ikke klart, om ministeren mener, at vi kan afslutte drøftelsen af de to konkrete ansøgninger med denne debat. Jeg vil gerne gøre klart, at vi ikke mener, det er muligt. Der er spørgsmål, der er for tekniske til at blive afklaret i en folketingsdebat. Derfor bør sagen behandles i Miljøudvalget, som kan afslutte den med en beretning. Jeg vil gerne tilkendegive, at en sådan beretning bør kunne afgives i løbet af juni.

Der er dog endnu en betingelse. Den daværende miljøminister lovede Folketinget en redegørelse, før tilladelsen til udsætning blev givet. Det fremgår ikke klart af teksten, om der

kun menes den første udsætning. Vi mener, at indtil videre bør alle nye principielle ansøgninger om udsætning af gensplejsede organismer behandles i Folketinget. Det gælder selvsagt eventuelle ansøgninger om udsætning af gensplejsede mikroorganismer, men også nye ansøgninger om udsætning af gensplejsede planter bør underkastes Folketingets behandling, hvis det drejer sig om nye planter eller der på anden måde er tale om afgørende nye momenter.

Jeg håber og forventer, at ministeren er indstillet på at give tilsagn herom.

Hanne Severinsen (V):

Jeg synes, det er godt, at ministeren nu tager dette spørgsmål op i en redegørelse til Folketinget og endda i en særdeles grundig redegørelse, som tager alle aspekterne op.

Genteknologien er en fantastisk udfordring til vores generation, og derfor er det selvfølgelig også klart, at også i Folketinget er vi optaget af, hvad det er, der sker. Men vi må ikke glemme, at forædlingsarbejde inden for naturen har der været tale om i århundreder, både når det gælder dyr og planter, og at det har været til gavn for levestandarden specielt i den vestlige verden, som fra for 100 år siden at være i en fattigdomssituation er endt i det modsatte, når det gælder spørgsmålet om at dyrke afgrøder og holde dyr. Det nye er, at vi med genteknologien nu er i stand til at lave en langt mere målrettet forædling og derved selvfølgelig må gå ind i selve arvemassen. Derfor er det også naturligt, at Folketinget følger disse forsøg meget nøje. Jeg synes, at der er tale om to spændende forsøg. Jeg kan godt se, at Roundup-forsøget selvfølgelig på sin vis bygger på den kedelige forudsætning, at man sprøjter, men omvendt må man sige, at sammenlignet med, hvad man gør i dag, vil det være en væsentlig forbedring. Det andet forsøg kan enhver vel være interesseret i, så man kan undgå nogle sygdomme i planter, som måske ellers ville opstå.

Jeg synes, det er rigtigt af miljøministeren at benytte lejligheden til at understrege, at i disse forædlingsarbejder er der ikke tale om, at vi skal erstatte gamle arter med nye. Det er særdeles vigtigt, at vi bevarer en form for genbank, så vi sørger for, at alle de mange specielt vilde arter, der findes i naturen, bevares, samtidig med at udviklingsarbejdet foregår, for vi skal jo hu-